

Kontorist i Ministeriet gøre paa en Timestid. Men hvad der skulde til i vor sociale Lovgivning, det er en organisk Sammenarbejdning af hele den Lovgivning, der paa dette Felt er vokset op her i Landet i Løbet af en Menneskealder, historisk og tilfældigt. Det er det store Arbejde, der tiltrænges i Øjeblikket, og jeg havde haabet, at den Socialkommission, som Administrationskommissionen enstemmigt ønskede nedsat, skulde faa Fred og Ro og Tid til at gøre dette forberedende Arbejde, indtil vi gav os til at foretage en større Revision af den nuværende Sociallovgivning. Jeg tror ikke, der var sket nogen større Ulykke derved, for jeg tror, de Millioner, som Staten skal tjene ved disse Forslag, maatte den hellere undvære, og de Penge kunde nok skaffes ad anden Vej paa en bedre Maade.

Den sidste ærede Taler advarede mod de Misbrug, der nu finder Sted. Misbrug er altid forkastelige. Selvfølgelig, kan jeg sige, har der ogsaa været Misbrug ved denne Lov ligesom ved alt andet her i Verden, men for Misbrugenes Skyld skal man ikke ødelægge Brugen; det er et gammelt Ord og et rigtigt Ord. Misbrugene skal man søge at forhindre netop ved en organisk Udvikling af den nuværende Lovgivning og ved den bedst mulige Kontrol. Det vil vi Socialdemokrater gerne være med til, men vi vil ikke ødelægge et Princip i Loven af 1921 til Fordel for et nyt — ja, jeg kunde sige: Principløshedens Princip, som netop kunde føre Misbrug med sig i langt højere Grad end den gældende Lov. Det er rigtigt, naar der tales om en Rente-Psykose. Den ærede sidste Taler benyttede det stærke Udtryk, at hvis vi blev alt for slappe paa dette Omraade, hvis Kontrollen ikke var stærk nok, vilde vi maaske til sidst alle blive Invalider her i dette Samfund. Den ærede Taler ansaa Menneskene for slettere, end jeg tror, de er blevet selv i dette slette Samfund, som vi lever i. Saadan tror jeg nu ikke Menneskene er gennemgaaende. I alt Fald vilde det da være en frygtelig Falliterklæring for det nuværende Samfund, at Forholdene skulde være saa slette, at der skulde være saa lidt Opmuntring for Hæderlighed og ærligt Arbejde, at Forholdene skulde være saa utrygge og elendige, at vi alle søgte at blive Invalidere, det vil sige faa 800 Kr. om Aaret, ja, nu altsaa kun 540, faa efter den gamle Takst 45 Kr. om Ugen at leve af, faa 2 Kr. 19 Ø. om Dagen til Føde, Klæder, Husly o. s. v., o. s. v. Saa elendigt tror jeg dog ikke det nuværende Samfund er, at det vilde friste bogstavelig

talt — sagde den ærede sidste Taler — alle sine Medlemmer til at søge at blive Invalidere, det vil sige faa 800 Kr. om Aaret, ja, nu altsaa kun 540, faa efter den gamle Takst 45 Kr. om Ugen at leve af, faa 2 Kr. 19 Ø. om Dagen til Føde, Klæder, Husly o. s. v., o. s. v. Saa elendigt tror jeg dog ikke det nuværende Samfund er, at det vilde friste bogstavelig

talt — sagde den ærede sidste Taler — alle sine Medlemmer til at søge at blive Invalidere, det vil sige faa 800 Kr. om Aaret, ja, nu altsaa kun 540, faa efter den gamle Takst 45 Kr. om Ugen at leve af, faa 2 Kr. 19 Ø. om Dagen til Føde, Klæder, Husly o. s. v., o. s. v. Saa elendigt tror jeg dog ikke det nuværende Samfund er, at det vilde friste bogstavelig

Dette Lovforslag — og dermed skal jeg slutte — er et Forslag om at skære Invalidere, som der er erlagt Præmie for, og som de paagældende har fuldt moralsk og rimeligvis ogsaa juridisk Krav paa, ned med godt en Trediedel. Som et lille Eksempel paa Smaaligheden kan jeg sige — jeg glemte det før —, at medens den højt-ærede Sundhedsminister skærer ned til 540 Kr., 10 Kr. længere ned, end Priseniveauet tillader, og kalder det en Bagatel, saa gaar han den anden Vej, hvor Kontingentet skal skæres tilsvarende ned; der gaar han lidt opefter, ganske vist kun med nogle Øre, men det er betegnende for Tendensen. Det at skære Invalidere ned fra 2 Kr. 19 Ø. til 1 Kr. 48 Ø. vil sige at fratage 25 000 af vore uheldigst stillede Medborgere — saadan som jeg begyndte med at sige det — 71 Ø. om Dagen, og med disse 71 Ø. skal der saa gaa en Strøm af Penge ind til Statskassen, for at Indkomstskatten og Formueskatten, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har sagt det, kan nedsættes. Det kalder vi fra vor Side at tage fra de smaa og give til de store, og det kan aldrig blive noget andet. Jeg ved ikke, om det er et for stærkt Ord, men det minder i høj Grad om den gamle middelalderlige Røverriddermoral, den, som Holger Drachmann har skildret i det bekendte Vers: „Som en Hane paa en Regnorm, som en Høg paa en Musvit, slaar de store ned paa Smaafolk, saa det stænker op med Skidt“. Overhovedet: Gaa kun ud paa Landevejen og slaa ihjel, det er Moralen! Tag fra de smaa og giv til de store, tag fra hver Invalid 71 Ø. om Dagen, for at Formuebesidderne kan faa en Skattelettelse efter stigende Skala! Titusinder af Kroner til den store Formuebesidder tilvejebringes, ved at bl. a. hver af de 20 000—25 000 Invalidere maa af med 71 Ø. daglig. Det er Lotteriprincippet, det Lotteriprincip, jeg altid har været en svoren Modstander af, hvorfor jeg bl. a. aldrig selv har spillet i Lotteriet, dette ærkekapitalistiske Princip, at de mange, mange smaa skal undvære lidt, for at der kan dænges og dynges sammen paa en enkelt Haand. Det er det ægte kapitalistiske Princip, som Grundtvig bekæmpede, naar han skrev: Da har i Rigdom vi drevet det vidt, naar faa har for meget og færre for lidt. Dette Lovforslag gaar lige stik imod denne smukke Tanke.

Her vil jeg slutte med det, jeg har ci-